



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione  
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1767**

**VD18 90118286**

§. 13. Idem personatus auffugit.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV.  
A. C. 1403.

ex Aulicis numerabat, de mediis ad ipsum liberandum excogitatis, necnon de probata Braquemontii fide satis edoctus, totum se ejus dexteritati concredidit. Qualiter autem Braquemontius rem aggressus sit, percipiamus. Opportune quingentos circiter collegit equites, partim ex suis præfidiariis, partim ex Aragonensibus copiis, aliisque ab Aurelianiensi Duce clam sibi submissis; hisce, ut ad diem duodecimam Martii convenirent, haud procul Avenione constitutum edicit locum; nonnulli quoque Nobiles Viri vario sub prætextu ad dictam urbem confluentes quamdam domum occupant, ad quam Pontifex, simul ac Palatio aufugisset, sese reciperet.

## §. XIII.

*Benedictus personatus custodia liberatur.*

*Juven. ibid.* His omnibus ita dispositis, ac destinato die tandem appropinquante Braquemontius more suo Palatium adibat, totoque pomeridiano tempore ibidem moratus serotinas expectabat horas, quo cunctis, qui ex civitate cœnaturis efferebant cibaria, liberior ingressus ac egressus permittebatur. Tunc ipse cum aliis per hanc portam, obsistente nullo, urbe egressus

*Monach.*  
*S. Dionys.*  
*lib. 22. c. 11.*



fus est, quem Pontifex peregrina veste Sæcul XV.  
 indutus, & quodam Braquemontii famu- A. G. 1403.  
 lorum pallio, ac si ex eorum numero  
 esset, tectus presso pede sequebatur. In-  
 de Benedictus abducitur in domum, in  
 qua Nobiles Galli anxie illius præstola-  
 bantur adventum; quo viso omnes ad  
 pedes ejus provoluti, eosdem ex-  
 osculantur & medium inter se inceden-  
 tem extra urbis moenia ducunt ad locum  
 quingentis militibus antea designatum,  
 qui eum ad castrum-reginaldi, parvam  
 quamdam civitatem exiguo intervallo  
 Avenione distitam comitabantur. Dicitur  
 autem Benedictus nihil eorum, quæ  
 in Palatio habebat, secum abstulisse, si  
 exceperis Regis Galliarum literas, quibus se  
 nunquam subtractioni ab ejus obedientia  
 consensisse testabatur, & Corpus Chri- Juven. Ur-  
 sti Domini in quadam pixide asservatum, sin. Hist.  
 tunc quoque antiquam servare volens Carol VI.  
 summorum Pontificum consuetudinem, pag. 153.  
 quibus iter facientibus semper sanctissi-  
 mum Sacramentum præferri solebat.  
 Monachus Sancti Dionysii, cujus histo- Monach.  
 riam Laborius idiomate Gallico donavit, S. Dionys.  
 quoddam subjungit factum, ex quo Be- l. cit. p. 461.  
 nedicti indoles, ingenique acies elucet.  
 Cum enim toto captivitatis suæ tem-  
 pore barbam prolixius aleret, parum an-  
 xius, quod inde criminis argueretur, etsi  
 id S. Canonibus contrarium esset, fan-



Sæcul. XV. dem barbitonsorem, qui eum raderet, vo-  
A.C. 1403. cari iussum, qua domo esset, interro-  
 gat. Hic cum Picardum patriâ se esse  
 diceret, Papa reposuit; ergo Normannos  
 vere mendaces esse oportet, utpote qui  
 non semel meam barbam se tonsuros  
 jurarunt (\*). Solo igitur hoc faceto  
 sale de Normannis vindictam fumere vo-  
 luit; quamvis ab eis sat indigne habitus  
 fuisset; quo factò illius animum ab ulcis-  
 cendi cupidine alienissimum fuisse per-  
 spicitur.

Itaque Papa resumtis Pontificalibus  
 insignibus, totius Auctoritatis suæ pleni-  
 tudine uti cæpit, quam quoque ad mor-  
 tem usque conservare firmiter statuebat,  
 quicquid demum ad occultandos veros  
 animi sui sensus in contrarium dixerit.  
 Post hæc militibus, qui ad palatium A-  
 venionense antehac excubias agebant,  
 amotis, Cives, qui olim Pontificem ateo  
 acerbe exagitabant, nunc ut eos in gra-  
 tiam suam denuo recipere dignaretur, sup-  
 plices

---

(\*) *Ti foglio far la barba, apud Italos tri-  
 tum est proverbium, quod idem significat, ac a-  
 pud Latinos: te supplantabo, naso adunco su-  
 spendam, insidias struam, in tui ruinam con-  
 spirabo &c. cum ergo a Normanno Benedictus  
 invitis etiam Normannis, qui sæpius ei mala  
 iminitabantur, ereptus fuerit, per jocum eos  
 mendaces fuisse, nec sibi barbam rasisse dixit.*



plices rogarunt, quod & ipse præterito-  
 rum immemor, benevole promisit, hoc  
 tamen adjecto pacto, ut Magistratus, cu-  
 jus fidelitatem semper sibi suspectam ha-  
 bebat, Palatii muros tormentorum icti-  
 bus everfos repararet, quod Papa post-  
 modum numerofo milite ex Arragonen-  
 sibus copiis selecto munivit.

Sæcul. XV.  
 A.C. 1403.

## §. XIV.

*Galliarum Regi datis literis suam  
 fugam nuntiat.*

Post hæc Benedictus Regi Franciæ da-  
 ta Epistola suam e carcere ereptionem  
 significat, simulque protestatur, se nunc  
 utpote libertati restitutum, pacis ac u-  
 nionis negotium, prout bono ac quieti  
 Ecclesiæ magis expedire videretur, secu-  
 rius ac decentius, Deo opitulante, prose-  
 cuturum; si forte Nobiles suis dictis fi-  
 dem adhibere dubitarent, quorundam si-  
 nistris malevolorum narrationibus sedu-  
 cti; eos se obsecrare atque hortari, ut  
 ejusmodi detractoribus faciles non præ-  
 berent aures; se enim nunquam suo de-  
 futurum officio, quominus fideliter suis  
 stare promissis. Pariter ad Principes &  
 Parisiensem Universitatem speciosas ex-  
 pedivit Epistolas, in quibus quanto stu-  
 dio pro pace Ecclesiæ arderet, exponit,

*Hist. Uni-  
 vers. Paris.  
 tom. IV.*